

LEONARD TURKOWSKI

gdy ŚRODA

rym Noda

Witkowski

Pam Doktorowi Janowi Piechockiemu
z wyrazami pozdrowienia

Leonard Turkowski

GDY ŚRODA

RYM PODA... Pz. 18. 4. 38.

*Tegoż autora
poezje:*

*„Krzyż na rozdrożu“
Poznań 1935 — Biblioteka „Wici Wlkp“ t. VIII.*

*„Krew ziemi“
Poznań 1937 — Księgarnia J. Dippel w Poznaniu.*

Okładkę i rysunki wykonał Witold Gawęcki

LEONARD TURKOWSKI

**GDY ŚRODA
RYM PODA...**

ŚRODA 1938

Drukiem i nakładem Drukarni Średzkiej, St. Malicki i Ska

nr. 15

GDY ŚRODA RYM PODA...

Piegami bruków okryta dziewczucha,
plant warkoczami spowita,
gmachów wyniosłe piersi wznosząca ku niebu
i kolegiatą, jak dłonią wzniesioną,
dotykająca boskiego ucha.

Co rano czesana i myta,
odkarmiona powszednim chlebem,
w sukni szaro—zielonej —
prosta, prowincjonalna dziewczucha.

Było ich w życiu wiele...
całunkami księżycowych nocy spamiętanych...
utrwalonych pieśczętą jesiennych spacerów...

...Rozpraszają się myśli opętane,
topnieją życia cele.
Włóczą serce tęsknoty
po świecie dalekim,
jak babie lato.
Lecz jedno wspomnienie wraca —
choć mówi się: cholera!
choć tnie się rozwagi batem
serce miłością kalekie.
Myślą skrzydlatą
dotyka się ust ziemi wilgotnej
i lubieżnie oddycha się z dali
dechem miasta drogiego.
Tęsknota pali.

Środa !...

Poniósł mnie pegaz do ukojenia mego.

Czy dzień jest słoneczny, czy słotny —
w zaułku nieba gdzieś staję
i patrzę w twe lica,
spowite wrześniami, czy grudniami, czy majem.
Chodzę rytmem wierszy po twoich ulicach
i rymem wiążę się z tobą, jak kwiatem.

Zaglądam w zakamarki wieków,
chodzę do przedmieść daleko,
rozwarów ludzi słucham
i pozdrawiam ich, szczęśliwych przyjaźnią twoją.
Warkocze plant twoich mnie koją,
modłę się wzniesioną dłonią twojej kolegiaty
i tobą całą.

Serdeczna, kochana dziewczucho!
dlaczego ciebie wybrałem?

